

FÖRSTA SÖNDAGEN EFTER PÅSKDAGEN

QUASIMODOGENITI

Ev. Joh 20: 19–31, III Årg Högm Luk 24: 36–48

I Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn

Nåde være med jer og fred fra Gud vår Far og den Herre Jesus Kristus

La oss be:

*Hellig Ånd, O Himmellue, kom og tenn mitt hjerte an,
så jeg Jesus klart kan skue som min Gud og Frelser sann!
Deg å elske Jesus kjær, er hva jeg meg ønsker her.*

Amen

Herre dette var dine ord, hellige du oss i sannheten. ditt ord er sannhet. Amen

Sto virkelig Jesus opp fra de døde?

For de første kristne var det av helt avgjørende betydning at Jesus sto opp fra de døde.

Det ser vi bla. i Paulus' brev til Korinterne. Paulus sier her, at hvis ikke Jesus har oppstått da er vår forkynnelse intet, og den tro vi har, er intet, da er vi falske vidner om Gud, da er vår tro unyttig, da er vi ennu i våre synder (og må selv stå til regnskap for våre synder på dommens dag), da er de fortapt som er sovnet inn i troen på Kristus. Ja, vi er de ynkerdigste av alle mennesker, sier Paulus, hvis ikke Jesus sto opp fra de døde.

Med "sto opp fra de døde", mener han at han virkelig ble levende igjen, at hans legeme ble levende igjen. Det finnes desverre de teologer som taler om en Kristi oppstandelse, ikke i fysisk forstand, men kun en Kristi oppstandelse i Jesu apostlers hjerter og sinn. Ja, sådan har enkelte teologer talt. Men sådan taler ikke Bibelen. Bibelen taler om Jesu legemlige oppstandelse. Den taler om et legeme som var dødt, som hadde ligget i graven i 3 dager, men som nå var blitt levende igjen.

Men hvordan kan det ske?

Den som død, og har vært død en viss tid, kan ikke bli levende igjen, det er en fysisk umulighet..

Vi husker hva Martha sa når Jesus spurte etter hennes bror Lasarus som var død. Hun sa: Herre, han stinker allerede, for han har ligget i graven fire dager.

Hun tenkte, som vi, at det er en fysisk umulighet å vekkes til live igjen når man er død og forråtnelsesprosessen har begynt. Det er umulig.

Ja, det er umulig. Men ikke for Gud, for hvem alt er mulig! Ingenting er umulig for Gud. Han kan få døde celler til å bli levende igjen, han kan få et hjerte som har sluttet å slå, til å begynne å slå igjen.

Han kan på nytt la blodet pulsere i årene.

Det ser vi ved Lasarus' oppvekkelse, det ser vi ved Jesu oppstandelse, og dette gir håp og trøst til oss, at vi også en dag skal stå opp fra de døde, så sant vi dør før Kristus kommer tilbake.

Ja, alle i hele verden som har dødd, skal stå opp igjen på den ytterste dag.

Jamen, hvordan er det mulig, tenk på alle som ligget i graven i hundreder, ja, tusener av år, som har blitt til ett med jorden. Tenk på alle dem som er blitt brent til aske og hvor asken er spredd for alle vinder. De kan jo umulig få igjen sine legemer!

Ja, det som er umulig for oss mennesker, og som virker helt umulig for oss mennesker, det er mulig for Gud.

Han som selv har skapt oss av intet, han kan også gjenskape oss, selv om det ser helt umulig ut for oss. Derfor bekjenner vi også hver søndag: Jeg tror på legemets oppstandelse og et evig liv.

Sto virkelig Jesus opp fra de døde?

Ja, det gjorde han, og det står tydelig og klart i Bibelen. I Bibelen er Jesu oppstandelse bevidnet både av Jesu fiender, av Jesu venner og av Jesus selv.

Jesu fiender, yppersteprestene og de eldste, de åndelige lederne hos jødefolket, de utbredte det rykte at Jesu legeme var stjålet fra graven av Jesu disipler. De ga vaktene ved graven mange penger for at de skulle si dette. De skjønnte at Jesus hadde stått opp igjen, men nå måtte de for alt i verden hindre at folk skulle få vite det.

Blant Jesu venner er det mange vitnesbyrd om at de hadde møtt Jesus etter hans oppstandelse. De hadde vanskelig for å tro at det var sant, men Jesus sier til dem: *Se på meg. Se mine hender og føtter. Rør ved meg og se! En ånd har jo ikke kødt og knogler slik dere ser at jeg har!*

Og da disiplene ennå ikke kunne tro det de så, sier han: *Har I noeget at spise her?* Og han spiste mens de så det. Dette gjorde Jesus for å overbevise dem om at han virkelig hadde stått opp fra graven, legemlig. Det var ikke syner, eller hallusinasjoner, disiplene hadde. Det var virkelighet.

Jesus var der hos dem, rent fysisk, sådan som han hadde vært hos dem før han døde.

Jesus selv hadde sagt at dette skulle skje, at han skulle lide meget av de eldste og yppersteprestene og de skriftlærde, at han skulle bli slått i hjel, og at han skulle oppstå på den tredje dag.

Og sådan gikk det. Og hvordan kunne det bli annerledes? Kunne disiplene noensinne peke på et eneste ord Jesus hadde sagt, som ikke var sant? Kunne de peke på et eneste løfte fra Ham som ikke ble oppfylt? Nei, han som selv er Veien, Sannheten og Livet, kan aldri lyve eller bedrage.

Jesus oppsto på den tredje dag sådan som han hadde forutsagt, og Han viste seg for sine disipler mange ganger. En gang viste seg han seg for over 500 brødre på en gang, forteller Paulus.

Det er ingen tvil om at Det nye testamentet slår fast at Jesus virkelig sto opp legemlig. Den som ikke tror at Jesus sto legemlig opp fra graven, han kommer på kollisjonskurs med Bibelen, og fornekker hva Bibelen selv sier.

Teksten vi har lest handler om hva som skjedde om aftenen påskedag, oppstandelsesdagen.

Jesus hadde vist seg for to disipler som var på vei til Emmaus. De var bedrøvet over å ha mistet deres Herre og Mester, men Jesus underviser dem om det som sto skrevet om ham i Det gamle testamentet, og sier: *Måtte ikke Messias lide dette og så gå inn til sin herlighet?* Og da de satt bordsammen og Jesus velsignet brødet og ga dem, da ble deres øyne åpnet og de kjente ham igen.

Da skynder de seg av sted for å fortelle de andre disiplene dette.

Men de hadde allerede fått høre at Jesus hadde stått opp igjen. De var samlet bak lukkede dører, antagelig av frykt for jødene.

Da står Jesus plutselig hos dem og sier: Fred være med jer!

Dette var jo en vanlig hilsen blant jødene, jødene sier *shalom*, når de treffes - og det betyr fred, men nå etter Jesu død og oppstandelse, fikk denne fredshilsen en spesiell betydning. For det var nettopp **fred** Jesus tilveiebrakte da han hang på korset. Han skapte fred mellom Gud og mennesker.

Han avskaffet fiendskapet mellom Gud og mennesker, dette fiendskap som var mellom oss og Gud pga av vår synd. Dette fiendskap oppsto mellom oss og Gud på syndefallets dag i Edens have.

Dette fiendskap ble nå avskaffet ved Kristi død, ved Kristi forsoning.

I Efeserne 2 står det: *For han er vår fred, han som gjorde de to til ett og nedrev den mur av fiendskap som skilte oss... Han forlikte oss med Gud ved korset, for der drepte han fiendskapet.*

Gud var vår fiende pga av vår synd, men nå er han ikke lenger vår fiende, fordi Jesus har sonet for synden en gang for alle. Gud sa allerede på syndefallets dag, at Kristus ville komme og knuse slangens hode, dvs satan, han som hadde forført menneskene i Edens have.

Og nå var Kristus kommet, nå hadde han fullført frelsesverket, sådan som han sa da han hang på korset: *Det er fullbrakt.*

Den fred som Jesus skaffet til veie på korset, den kan nå Jesus gi til oss alle.

Derfor var ikke Jesu fredshilsen bare en formell hilsen, men et livgivende budskap, et evangelium. Det skal vi tenke på når vi i gudstjenesten hører presten si: **Herrens fred være med jer**, dvs den

fred som er skaffet tilveie mellom Gud og oss p.g.a av Jesus død og forsoning. Det er ikke kun et ønske om en fredfylt tilstand hos oss, nei det er selve evangeliet om fred med Gud som forkynnes gjennom denne fredshilsen.

*Fred efterlader jeg jer. Min fred gir jeg jer. Ikke som verden gir, gir jeg jer. La ikke jeres hjerte forferdes, frykt ikke!*Johs.14,27

Nå er det fred mellom deg og din Gud p.g.a. av at Jesus tok dine synder på seg og tok bort Guds vrede og fiendskap mot deg.

Og så begynner Jesus å undervise sine disipler om sin lidelse, og død og oppstandelse ut fra Det gamle testamentet: Han sier:

Dette er hvad jeg sagde til jer, mens jeg endnu var hos jer: Alt det må oppfyldes, som står skrevet om mig i Moseloven, hos profeterne og i salmerne.

Med det mente Jesus hele Det gamle testamentet

Så åpnet han deres sind slik at de kunne forstå skriftene.

Hva menes det med det? Jo, jeg tror ganske enkelt han pekte på de stedene i det Det gamle testamentet som handlet om Messias og viste at nå var dette oppfylt i og med hans død og oppstandelse.

Men hadde ikke disiplene sett det? De hadde jo Det gamle testamentet og kjente Det gamle testamentet meget godt!

Jo, men de hadde likevel ikke sett det, de hadde ikke vært oppmerksomme på det.

Er det ikke like sådan også med oss.

Vi har alle den samme Bibel, men vi har ikke alltid vært oppmerksom på hva som virkelig står!

Og ofte har en uklar og kanskje forkert forkynnelse som vi har hørt, gjort at vi har fått andre oppfatninger enn det som virkelig **står i Bibelen**.

Slik var det også med Jesu disipler. De hadde lest det Gamle testamentet. De kjente det godt, men de hadde ikke lagt merke til det som egentlig var det sentrale, at Messias skulle lide og dø, og igjen oppstå. Riktignok ventet de på en Messias, men dette var en Messias som skulle opprette et **jordisk** rike, og som skulle fri dem fra romernes overherredømme. Derfor sa også Peter, når Jesus fortalte at han skulle lide og dø: *Gud bevare dig, Herre, sådan må det aldrig gå dig!*

Og Emmausvandrerne sa: *Vi hadde håbet at det var ham der skulle forløse Israel*, dvs, befri Israel fra romerne.

Men Jesus forklarer profetiene om Messias i Det gamle testamentet for dem, - profetiene om hans komme, at han skulle lide og dø, men igjen oppstå, nettopp for å forløse Israel, for at de skulle bli frelst, ja ikke bare Israel, men alle folkeslag, – og det falt som skjell fra deres øyne.

De så det klart. Det står jo skrevet. Det er sådan.

De så nå klart, hva som virkelig sto i det gamle testamentet, at Messias måtte lide og dø.

Og så sammenfatter Jesus det som er hovedsaken i Det gamle testamentet. Han sier:

Således står der skrevet: Kristus skal lide og opstå fra de døde på den tredje dag og i hans navn skal der prædikes omvendelse til syndenes forladelse for alle folkeslag.

Han sier ikke kun at han skulle dø og oppstå igjen, men han sier også hvorfor han måtte dø og igjen oppstå. Han måtte dø fordi vi skulle få syndenes forlatelse.

Fruktene av Jesu død og oppstandelse, det er syndenes forlatelse for alle mennesker. Dette er kjernen og hovedbudskapet i Det gamle testamentet, ja i hele Bibelen.

For et herlig budskap – for deg og for meg – og for alle: Budskapet om syndenes forlatelse.

Tenk at du en dag ble døpt til Han som forlater deg dine synder. Tenk at du fikk vokse opp i syndesforlåtelsens rike. Tenk at du alltid får være hos Han som forlater synder.

Når lyset fra Guds hellige lov blir kastet inn over ditt hjerte, så ser det ikke særlig godt ut. Nei, du må sukke og klage over din elendighet.

Men Jesus avviser deg aldri. Han tar alltid i mot deg, samme hvordan du er, eller hvordan du ser ut. Tenk å få være hos Han, den rene, hellige, fullkomne, som i sin kjærlighet til deg sier til deg: Sønn,

datter, vær frimodig: Dine synder er deg forlatt! Han kommer ikke med anklage, og sier: Nå må du ta deg sammen. Nei, Han sier: Jeg er død for deg. Nå skal du slippe å ta straffen for dine synder, for det har jeg gjort. Jeg har lidt døden i ditt sted, så du er fri. Og mitt rettferdige, og hellige liv, det er ditt. Du som ikke får til å leve slik som du skal, du får eie Jesu rettferdige, gode og hellige liv. Slik som disiplene fikk nyte fruktene av Jesu oppstandelse da han åbenbarte seg for dem og sa: *Fred være med jer*, slik får du høre hans fredshilsen, hvor han kommer med fruktene av sin død og oppstandelse og gir deg,- nemlig syndenes forlatelse.

Hva er så omvendelse? Ja, det er at du vender deg til Jesus og tror syndsforlatelsens ord. For syndsforlatelsens ord gjelder også deg, samme hvem du er, og samme hva du har gjort. Tro det, så har du det, så er det ditt. Før, det har alltid vært ditt. Det som tilhører alle, tilhører også deg.

Amen

Løvet være du Gud og velsignet i all evighet som med ditt ord har trøstet, lært, advart og formant oss. Må ditt ord stadfestes i våre hjerter så vi ikke blir glemsomme hørere, men stadig vokser i kristelig tro, håp og kjærlighet og tålmodighet inntil enden og så tilslutt blir evig salige ved din elskede Sønn, Jesus Kristus, vår Herre. Amen